

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபுரம் ஜில்லா

International E-Journal of Tamil Studies

நிலக்கணம், நிலக்கியம், கனல், பண்பாடு, மற்றினியல், கணினிசார் முய்வை தீர்மானம்!

மலர்:5 தேதி:18 ஆகஸ்ட் 2019

Vol. 5 Issue : 18 August 2019

SIGN LIST OF THE INDUS SCRIPT

1†	2†	3	4	5	6	7	8†	9†	10
11	12†	13	14†	15†	16	17†	18	19†	20
21	22	23	24	25	26	27	28†	29†	30
31	32†	33	34	35†	36	37	38†	39	40†
41	42	43	44	45	46	47	48†	49†	50†
51†	52	53†	54†	55†	56†	57†	58	59†	60†
61	62	63	64	65	66	67†	68†	69†	70†
71	72†	73†	74†	75	76†	77	78†	79	80
81†	82	83	84†	85	86†	87†	88	89†	90†
91†	92	93	94†	95	96†	97	98†	99	100
101	102†	103†	104†	105	106†	107†	108	109†	110

ஆ.சந்திரன்

எஸ்.கலைச்செல்வம்

வா. முறைம்மது அஸ்ரின்

ப.ராகந்தா

மீ.வீஜயன்

ஆ.மனி

ச.கண்ணதாசன்

கீரா. கீராஜா

வ.கோயாகவிருஷ்ணன்

மு.அகல்யா

ம.செந்தில்குமார்

எம்.என்.கீக்ராம்

சி.சாவித்ரி

சே.முனியசாமி

க.பாலாஜி

இனம்

பள்ளாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
International E-Journal of Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்லூர்த்தி
தமிழ் உதவிப்பொசிரியர்
பிஷப் ஹீப்ஸ் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் ந.சுத்தியராஜ்
தமிழ் உதவிப்பொசிரியர்
ஹந்திரங்கா ஆதித்யா கலை அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 42.

இடுபோச்சனத் துழு

முனைவர் செ.கவ.சண்முகம் (சிறுப்பர்)
முனைவர் சு.இராகாராம் (நாதர்ஜிகாயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராஜ (புஞ்சிச்சூரி)
முனைவர் ந.வெலுக்காலி (சௌம்)
தீரு சு.ஷந்தந்தராசா (ஆஸ்திரலியா)

இசிரியர் துழு

முனைவர் ஆ.மணி (புஞ்சிச்சூரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணச்சன் (கோவை)
முனைவர் ந.இராஜஞந்திரன் (கோவை)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (தாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்சௌல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)
தீருஷ்ண எப்.எச்.அகம்பது சிப்பி (கிளங்கை)

திருவாக்கமுட் கணவியீடு
இனம் பதிப்பகம், கோவை
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

9600370671, 9677821364

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

பாடு - பத்துய்யாடு : யெற்மாற்ற வரலாறு
The history of the name change pattu to pathuppatta
முனைவர் ஆ.சந்திரன் | Dr.A.Chandran | 4

சங்க காலத்தில் நிலவிய சாப்சியச் சட்டவியல்
Jurisprudence of Evidence existed in Sangam Age
எஸ்.கலைச்செல்வம்/S. Kalaiselvan | 17

கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் 'இளைவரல்' மெய்யாடு
The emotion of disgust in keezhanakku
ஏா. முஹம்மது அஸ்ரின்/S.Mohamed Azrin | 25

தொல்காப்பிய வழி அகத்தினை மாந்தர்கள்
Tolkippian way internal Mankind
ப.ராகசதா/B.Ragasudha & முனைவர்
ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 30

பாகார்களின் உணவுப்பொருளாதாரம் அரசியல்
மரபும் (Food Economy of Paanar is Political
Tradition)
ல.கு.சு.இராஜகுமார்/L.K.S.Rajkumar & முனைவர்
ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 35

பத்துய்யாடுல் உணவு
Food in Paththuppattu
சி.விஜயன்/ C.Vijayan & முனைவர்
ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 42

பக்தி இலக்கியம்
அடியாறுத் தெய்வமாக்கிய மதுரகவியாழ்வாரன்
அழுத மொழிகள்
Aṭiyārait teyvamākkiya maturakaviyālvarī amuta
mojikai
முனைவர் ஆ.மணி/Dr.A.Mani | 49

மீவியற் புனைவுகளுள் 'கனவு' பெறும் இடம்
(கிருவிகளையாடும் புராணத்தை முன்வைக்கு)
Dream and the story flow in the supernatural things
(Based on the Thiruvilaiyadal Puranam)
முனைவர் ச.கண்ணதாசன்/Dr.S.Kannadasan | 55

Chief Editors

Dr.M.Muneesmoorthy
Assistant Professor in Tamil
Bishop Heber College, Trichy - 17.

Dr.T.Sathiyaraj
Assistant Professor in Tamil
Sri Krishna Adithya College of Arts and Science, Coimbatore - 42.

ADVISORY TEAM

Dr.S.V.Shanmugam (Chidambaram)
Dr.S.Rajaram (Nagarkovil)
Dr.Silambu.N.Selvarasu (Pondichery)
Dr.N.Veluchamy (Salem)
Sri S.SriKantharasa (Australia)

Editorial Team

Dr.A.Maní (Pondichery)
Dr.G.Balaji (Coimbatore)
Dr.R.Gunaseelan (Coimbatore)
Dr.N.Rajendran (Coimbatore)
Dr.R.Raja (Trichy)
Dr.B.Sivamaruthi (Thailand)
Dr.S.Muthuselvam (Madurai)
Dr.S.Vijaya Rajeshwari (Thanjavur)
Thiru.F.H.Ahamed Shibly (Srilanka)

குனிய சம்பாஷதையில் புலப்பாட்டு உத்திகள்
Expressional Strategies on Cipher Discourse

முனைவர் இரா. இராஜா/Dr.R.Raja | 65

யெறியவாச்சான்மின்னை உரையில் வினா அமைப்பு
Question Structure of Periyavachan Pillai Commentary

வ.கோபாலகிருஷ்ணன்/V.Gopalakrishnan | 73

தற்கால இலக்கியம்

தாயுமானவனாகிய இமையத்தின் பெருத்தவன்
The mother is the epitome of this (Imayam)

மு.அகல்யா / M. Ahalya & முனைவர்
 ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 79

வரலாறு - சமூகவியல் - புனியியல் - கல்வியியல்

பஞ்சுக நுண்மதி, மனவிவழக்சி நுண்மதி
 - மின்னணியும் பிரயோகமும் -
Multiculturalism, psychoanalysis (background and application)

எம்.என்.இக்ராம்/M.N.Ikaram | 84

ஒப்பிலக்கியம் கற்றித்தல் அனுகுழுறைகள்
 (திருக்குறள் - வேமன சதகம்)
Comparative Teaching Approaches (Thirukkural - Vamana Satakam)

முனைவர் சி.சாவித்ரி | Dr.Ch.Savithri | 108

முதுகுளத்தூர் சுதாவதானம்
சரவனப்பியருமான் கவிராயர் (பேரர்)
Mudukulathur sathavathanam saravanaperumal kavirayar and his erudition

முனைவர் சே.முனியசாமி / Dr.S.MUNIYASAMY | 122

சிந்துவெளி - பெருங்கற்காலத் தராவுகளை
முன்வெத்தும் யாணையரின் தொன்மங்கள்
(Pandiyas myth based on the Indus civilization - Megalithic evidences)

முனைவர் க.பாலாஜி | Dr.G.Balaji | 137

•••

சூனிய சம்பாவஷணையில் புலப்பாட்டு உத்திகள்

Expressional Strategies on Cipher Discourse

முனைவர் இரா. இராஜா/Dr.R.Raja¹²

Abstract: Poetic language is more aesthetic and artificial than the ordinary language. Especially, con-vocational function is the most interesting part of the poetry. It may be complex or unwilling one for some lazy readers. But, decoding the symbols, deceptive simplicity and dark pots of the poetry is an efficient role of the smart readers. First of all, we should try to know the expression strategies of the author. Thirumoolar is the most familiar name among the Tamil sidha tradition. Sooniya Sambaasana (Cipher Discourse) is one It's more symbolic than attempts to generalize on the Thirumoolar's Sambaasana).

Keywords: Expressional Discourse, aesthetic and Thirumoolar, Tamil

திருமூலர், சூனிய சம்பாவஷணை, புலப்பாடு, உத்திகள், கருத்துப் பரிமாற்றம், சூனிய சம்பாவஷணை = சூனியம் + சம்பாவஷணை, இரா. இராஜா.

Date of submission: 2019-06-28

Date of acceptance: 2019-07-23

Date of Publication: 2019-08-05

Corresponding author's

Name முனைவர் இரா. இராஜா

Email: sengolan84@gmail.com

of the parts of his writing. the other parts. This paper some expression strategies Cipher Discourse (Sooniya

Strategies, Cipher artificial, civilization, siddha, Sooniya

கருத்துப் பரிமாற்றம் மானுட வளர்ச்சியின் அடிப்படைக்கூறு. அன்றாடப் பேச்சிலும் எழுத்திலும் இது நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. இலக்கிய ஆக்கங்கள் இதன் சீரிய வடிவங்களாக விளங்குகின்றன. இத்தகு இலக்கியங்களின் புலப்பாட்டு நெறிகள் தனித்துவம் கொண்டவை; இயல்பான மொழிப்புலப்பாட்டினைவிட, அழகியலும் செயற்கைத்தன்மையும் மிக்கவை; சில வேளைகளில் சிக்கல் நிறைந்ததாகவும் அமைபவை. இங்குத் திருமந்திரத்தில் அமைந்த சூனிய சம்பாவஷணையின் புலப்பாட்டு உத்திகள் ஆராயப்படுகின்றன.

சூனிய சம்பாவஷணை

இது திருமந்திரத்தின் இறுதிப்பகுதியான ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் அமைந்துள்ளது. இதன்கண் எழுபது (70) பாடல்கள் (2866 - 2935) உள்ளன. சூனிய சம்பாவஷணை = சூனியம் + சம்பாவஷணை. சூனியம் என்பதற்கு வெறுமை அல்லது மாயை எனப் பொருள். சம்பாவஷணை என்றால் உரையாடல். அதாவது, வெற்று உரையாடல் அல்லது மாய உரையாடலே சூனிய சம்பாவஷணை எனப்படுகின்றது. திருமந்திரத்திற்குப் பின்னர் எழுந்த பல சித்தர் பாடல்களிலும் (இதே தலைப்பின்கீழ் இல்லாவிட்டாலும்), இதே அமைப்பில் பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அதாவது, சித்தர்களின் பேசுபொருளான ஆன்ம விசாரணைக்கு அப்பாற்பட்டுப் புறநிலையில் வெற்று அல்லது மாய உரையாடல்களாகத் தோன்றும்படி சில பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இவை

¹² உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தேசியக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி – 620 001. sengolan84@gmail.com

குறித்துத் தமிழ்ச்சூழலில் சில ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. நவீனத் தமிழ்த்திறனாய்வு முன்னோடிகளில் ஒருவரான தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்,

இவர்கள் (சித்தர்கள்) பாடல்களில் வல்நடை, மெல்நடை என இரண்டு நடைகள் உண்டு. வன்மையாகப் பாடியவை என்றில் பொருளாவதில்லை..... தங்களுடைய கொள்கையை மறைவாக வைத்துக்கொள்வதற்கு இவர்கள் ஒரு சூழல் க்குறியினைப் படைத்துக்கொண்டனர். திருமந்திரத்தில் சூனிய சம்பாஷணை என்னும் பகுதிகளில் இதனைக் காணலாம் (மரா.போ. சுருசாமி, 1980:218, மேற்கொள்).

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு சித்தர்கள் மறைத்துப் பாடியது குறித்து இருவேறு கருத்துக்கள் உண்டு. ஒன்று அவர்களுக்கு ஆதரவானது. பல வைத்திய, வாதக் குறிப்புகளைச் சித்தர்கள் பாடி வைத்துள்ளனர். அவற்றை மருத்துவப் பயிற்சியற்றோர் சோதனைசெய்து பார்ப்பது பல விபரிதங்களுக்கு வழிவகுத்துவிடும் என்ற அச்சத்தில் மறைத்துப் பாடினர் என்பது ஒருசாரார் கருத்து. மற்றொன்று அவர்களுக்கு எதிரானது. சித்தர்கள் மருத்துவத்தை மட்டுமல்லால், யோக, ஞானக் கருத்துக்களையும் எல்லோருக்குமான எனிய நடைமுறை வாழ்க்கை சார்ந்த மெய்ம்மைகள், அறங்களையும் கூடப் பூடகமாகவே பாடி வைத்துள்ளனர் என்பது மறுசாரார் கருத்து. சூனிய சம்பாஷணையைப் பொறுத்தவரையில் வைத்திய, வாதக் கருத்துக்களின்றி, யோக, ஞானக் கருத்துக்களே மறைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளன. சித்தர்கள் இப்படிப் பாடியதற்கான மூலகாரணங்களை ஆராய்வது ஒருபுறமிருக்க, அவர்கள் கருத்தை மறைபொருளாக வைத்துப் பாடிய முறைமையை ஆய்விற்கு உட்படுத்தும் முயற்சி இங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

பழந்தமிழ்க் குறிப்புப்பொருட் கொள்கையும் சித்தர் மரபும்

சங்க அகக்கவிதை மரபில் உள்ளுறை உவமமும் இறைச்சியும் சிறந்த குறிப்புப்பொருள் உத்திகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை ஐந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருட்களை இடனாகக்கொண்டு பாடப்பட்டன. குறிப்பாக, சங்கப் பாடல்களில் இறைச்சியைவிட, உள்ளுறையின் பயன்பாடு மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. உரிப்பொருள் செய்தியைக் கருப்பொருளுக்குள் மறைத்து வைத்துப் பாடுவதே உள்ளுறையின் சிறப்பியல்பு. உள்ளுறையில் இயங்கும் கருப்பொருட்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் நிகரான உரிப்பொருட்கள், வாசகர்களால் உய்த்துனரப்பட்டுப் பொருள்கொள்ளப்படும். இவ்வாறு உவமை, உவமேயம் என்ற (சமன்பாட்டு) அடிப்படையில் அமைந்ததால்தான் அதனை உவம வகைகளுள் ஒன்றாகத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த உள்ளுறை உவமைகளைச் சரியாகக் கண்டறிய ஆழந்த அகத்தினை இலக்கியப் பயிற்சி வேண்டும். இவ்வாறே சித்தர்களின் குறியீட்டு மொழியை நன்கு தெளிவதற்குச் சித்தர்கள் தொடர்பும் ஆன்மிகப் பயிற்சியும் அடிப்படையாகின்றன.

பொதுநிலையில் உள்ளுறை உவமத்தையும் சித்தர்களின் மறைபொருள் குறியீடுகளையும் ஒருவாறு ஒப்பிட முடியும். கருப்பொருட்களை,

"தெய்வம் உண்ணவே மாமரம் புன்பறை

**செய்தி யாழின் பகுதியோடு தொகை
அவ்வகை பிறவும் கருளன மொழுப்"** (தொல். 966)

எனத் தொல்காப்பியம் பட்டியலிடுகின்றது. இவற்றின் இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே உள்ளுறை உவமம் தோன்றும். சித்தர்களின் மறைமொழியும் இந்தக் கருப்பொருட்களின் அடிப்படையில்தான் அமைகின்றது. இவற்றுள் செய்தி எனப்படும் தொழிலை மையமாகக் கொண்டே பல குறிப்புப்பொருள் பாடல்களைச் சித்தர்கள் பாடியுள்ளனர். அதாவது, இயற்கைப் பொருட்களைவிட, சமூக உற்பத்தி மற்றும் பரிவர்த்தனை சார்ந்த தொழிற்குறியீடுகளே சித்தர் பாடல்களில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன.

திருமந்திரத்தின் சூனிய சம்பாஷணையில் நிலவுடைமை சார்ந்த வேளாண் உற்பத்தி முறைகள் பல பாடல்களில் (2870, 2871, 2872, 2873, 2877, 2878, 2879, 2880, 2890, 2913, 2916, 2920, 2922) குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மையுடன் தொடர்புடைய கால்நடை வளர்ப்பு அல்லது மேய்ச்சல் தொழிலும் (2874, 2875, 2883, 2889, 2903) பாடப்பட்டுள்ளன. கொல்லன் தொழில் (2882), மருத்துவம் (2888) தச்சத் தொழிற்குறிப்பு (2881) போன்றவையும் இடம்பெற்றுள்ளன. வணிகத் தொழில் சார்ந்த குறியீட்டுப் பாடல்களும் (2915, 2918, 2929, 2930) பல காணப்படுகின்றன. சூனிய சம்பாஷணையில் மலைவாழ் மக்கட்தொழிற் குறியீடுகள் எங்கும் இடம்பெறவில்லை. சித்தர்களின் குறியீடுகள் பலவும் நிலவுடைமைச் சமூக வாழ்வியலின் பிரதிபிம்பங்களாகவே காட்சியளிக்கின்றன.

அகத்தினை மாந்தர்களும் நிகழ்வுகளும் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டவை. அவை பற்றிய பொருளிலக்கண வரம்புகளையும் சான்று பாடல்களையும் கற்றால், உள்ளுறை உவமப் பயிற்சியில் ஒரு தெளிவை எட்டுவது எனிது. ஆனால், சித்தர்களின் குறியீட்டைத் தெளிதல் அவ்வளவு எளிதன்று. காரணம், அவர்கள் அண்டப்பெருவெளிமுதல், மானுட உடற்கூறு, வைத்தியம், வாதம், யோகம், ஞானம் எனப் பல நிலைகளில் பாடியுள்ளனர். ஒப்புமை கருதி உள்ளுறை அமைந்த ஒரு சங்கப் பாடலையும் அதே சாயல் கொண்ட ஒரு சித்தர் பாடலையும் இங்குக் காணலாம்.

**"நெய்தல் இருங்கழி நெய்தல் நீக்கி
மீன்உண் குருகினம் காளல் அல்கும்
கடல் அனிந் தன்று அவர்ஊரே
கடலினும் பெரிதுமைக்கு அவருடை நட்பே"** (ஜங். 184)

தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைச் சுட்டி, வாயில் மறுக்கும் தலைவி கூற்றுப் பாடல் இது. முன்னிரண்டு அடிகள் உள்ளுறையாக அமைகின்றன. நெய்தல் நிலத்துக் கழியிடத்தில் நெய்தல் செடிகளை விலக்கி மீனை உண்ணும் குருகினம் என்பது உள்ளுறையாக அமைந்த கருப்பொருள் நிகழ்வு. இங்குக் கழியிடம் = பரத்தையர் சேரி; நெய்தல் செடிகளை நீக்குதல் = உனடல்களை அகற்றல்; மீன் = பரத்தை; குருது = தலைவன்; உண்ணுதல் = துய்த்தல் என்னும் அடிப்படையில் உள்ளுறைப் பொருள் அமைகின்றது.

"பாசி பார்ந்து கிடந்த குளத்திடைக்
கூசி இருக்கும் சூருகு இரை தேர்ந்து உண்ணும்
தூசி மறவன் துணைவழி எய்திடப்
பாசம் கிடந்து பதைக்கின்ற வாரே" (திருமந். 2917)

என்பது சூரிய சம்பாஷணையில் அமைந்த ஒரு பாடல். இதன் முன்னிரு அடிகளும் மேற்காட்டிய ரங்கப் பாடல் உள்ளுறைப் பகுதியுடன் ஒப்பிடத்தக்கவை. ஆனால், குறியீட்டுப் பொருளை அறிதல் கடுமையானது. இந்தக் கருப்பொருள் நிகழ்விற்கு இணையாக எந்த உரிப்பொருளைச் சமன்படுத்துவது என்பதற்குச் சரியான வரையறை இல்லை. காரணம், சித்தர் இலக்கியங்களின் உரிப்பொருளுக்கு என்று கட்டுப்பாடுகள் ஏதுமில்லை. இருந்தும், குரு உபதேச முறையில், ஆன்மிகப் பயிற்சியில் ஒரு தற்காலிகப் பொருளமைத்தையக் காண முற்படுகின்றனர். அதனடிப்படையில் பாசி = காமம், குரோதம் முதலிய ஆறு அழக்குகள்; குளம் = சித்தம்; கூசி இருக்கும் குருகு = பாசத்தில் பற்றுக்கொண்டிருக்கும் சீவன்; இரை = விடய அனுபவம்; உண்ணுதல் = நுகர்தல் என உரைக்கின்றனர். இது மேற்கண்ட சங்க இலக்கிய உள்ளுறையைப் போன்று எளிய குறியீடு அன்று. இது ஒருவகையான முடிவற்ற குறியீடு. சித்தாந்த அறிவு முற்ற முற்ற உட்பொருள் விளக்க வியாக்கியானங்கள் வளர்ந்துகொண்டும் போகலாம்.

விடுகதை அமைப்பும் சித்தர் குறியீடும்

ஆகச் சிறந்த வாய்மொழி இலக்கிய மரபு தமிழுக்கு உண்டு. பாணர்களின் வாய்மொழிப்பாடல் மரபின் எச்ச வடிவங்களே சங்க இலக்கியங்கள் என்பது அறிஞர்கள் முடிபு (க. கைலாசபதி, 2006: 193-259). பழந்தமிழ் இலக்கணமான தொல்காப்பியத்திலேயே விடுகதை பற்றிய குறிப்புகள் பல உண்டு (தொல். 1330, 1412, 1413, 1424, 1429). சங்க இலக்கியங்களிலும் சில விடுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

"ஓதேயந்த தன்று பிறையும் அன்று
மைத்ரந் தன்று மதியும் அன்று
வேய்அமன் றன்று மலையும் அன்று
பூஅமன் றன்று சுனையும் அன்று
மெல்ல இயலும் மயிலும் அன்று
சொல்லத் தளரும் கிளியும் அன்று" (கலி.55: 9-14)

என்னும் பாடற்பகுதியில் தலைவியின் உறுப்பு நலன்கள், விடுகதை அமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ளதை இரா. குணசீலன் எடுத்துரைக்கின்றார் (www.varalaaru.com).

சித்தர் பாடல்கள் சிலவற்றிலும் இந்த விடுகதைச் சாயல் இருப்பதைக் கூறவந்த இரா. மாணிக்கவாசகம்,

விடுகதைகளில் பெரும்பாலானவை சித்தர்கள் பாடல்களைப் போலவே ஏமாற்றும் எளிமை (Deceptive simplicity) மிக்கவை (1995:2)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இக்கற்றில் ஒரு முரண் உண்டு. சித்தர்கள் பாடல்கள் பெரும்பாலானவை விடுகதைகளைப் போல உள்ளன என்பதற்கு மாறாக, விடுகதைகள் பல சித்தர்கள் பாடல்களைப் போல உள்ளன என்பது பொருந்துமாறு இல்லை. சமூகத்தில் தொன்றுதொட்டு இருந்துவந்த நாட்டார் வாய்மொழி இலக்கிய வடிவங்களையே சமய, தத்துவ அறிஞர்கள், தம் கருத்துப் பரப்புரைகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டமையை வரலாற்று நெடுகிலும் காணமுடிகின்றது. இங்கு இரா. மாணிக்கவாசகம் குறிப்பிடும் 'ஏமாற்றும் எனிமை' (Deceptive simplicity) என்பதற்கு,

மேற்போக்கான தோற்றக்கில் ஒரு பொருளும் ஆழந்து நோக்கினால் புதிர் பொதிந்த சுவையிக்க உட்பொருளும் (மேலது)

எனப் பொருள் கொள்ளலாம். இப்பண்டு, விடுகதைக்கும் அதன் சாயல் பெற்ற சில சித்தர் பாடல்களுக்கும் பொது.

"இலை உண்டு கிளை இல்லை
பு உண்டு மணம் இல்லை
காய் உண்டு விணை இல்லை
பட்டை உண்டு கட்டை இல்லை
கன்று உண்டு பசு இல்லை - அது என்ன?" (*thamaraikulam-theini.blogspot.com*)

என்பது ஒரு விடுகதை. இதற்கு வாழை என்பது விடை. இதே சாயலில் திருமந்திரத்தின் சூனிய ரம்பாஷனையில்,

"இலைஇல்லை பூ உண்டு இனவன்டுஇங்கு இல்லை
தலைஇல்லை வேர்உண்டு தாள்இல்லை பூவின்
குலைஇல்லை கொய்யும் மலர்உண்டு சூடும்
தலைஇல்லை தாழ்ந்த கிளைபுலராதே" (திருமந். 2898)

என்னும் பாடல் இடம்பெறுகின்றது. இது நிர்க்குண பிரம்மத்தின் இயல்பைச் சித்திரிக்கின்றது. இங்குப் புலப்பாட்டு உத்திகளை ஆராய்வதே முதன்மை நோக்கமாக அமைவதால், சித்தாந்த விளக்கங்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.

தலையில்லா தலையேறி மகள், அடியில்லாக் குடம் எடுத்து, கரையில்லா ஆற்றுக்குத் தண்ணீருக்குச் செல்ல, அங்கே வேரில்லாத புல்லை, உடலீல்லாத மான் மேய்ந்துகொண்டிருந்தது. அதைக் கண்ணில்லாத வேடன், அம்பில்லாத வில்லால் யெய்ய, அது மான் மீது படாமல், மான் வயிற்றில் இருந்த குட்டி இறந்துபோனது. அதைச் சமைத்து உண்டுவிட்டு, அதன் தோலை எடுத்துச் சென்று, இருபுத்தாறு தேசத்திற்கும், கால் இல்லாத பந்தல் போட்டு, விருந்து வைத்தனர். இதைச் சொல்வோர்க்கு எழும்பொன் ஆயிரம் பரிசு. (நன்றி : வி. செந்தில் ராணி, அ. பாலகிருஷ்ணன் மற்றும் இரா. சுப்பிரமணியன்)

என்றொரு நெடிய விடுகதை உண்டு. நீர் ஆவியாகி, மேகமாகத் திரண்டு, வான் நோக்கிச் செல்வதும், இடி மின்னலுடன் மழைபொழிந்து, மீண்டும் நிலத்தில் நீராகப் பெருகுவதுமே இவ்விடுகதைக்கான விடை. புறநிலையில் இவ்விடுகதை,

இயற்கைக்கு மாறான எதிர்மறை அடுக்குகளாகத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதே அமைப்பில்,

"எழுதாத புத்தகத்து ஏட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்து இருந்து ஒத
மலராத பூவின் மணத்தின் மதுவைப்
பிறவாத வண்டு மணம் உண்ட வாறே" (திருமந். 2885)

என்னும் திருமந்திரப் பாடல் காணப்படுகின்றது. சகசிர தளத்து நாதத்தில் ஆண்மா திளைக்கிறுக்கும் என்னும் சித்தாந்த உண்மையை இப்பாடல் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றது. இங்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வாய்மொழி இலக்கிய மரபின் புலப்பாட்டு நெறி நோக்கத்தக்கது.

திருப்புரை உத்தி

வாய்மொழிப் பாடல்களுக்கான ஒரு பொது உத்தியாகத் திருப்புரை (Repetition) திகழ்கிறது. அதாவது, ஏட்டில் எழுதும் மரபில்லாத அப்பாடல்களை நினைவு வைத்துக்கொள்ள, பாடலடிகள் மறித்து (மீண்டு) வரும்படிப் பாடுவது ஓர் உத்தியாகக் கையாளப்பட்டது. சான்றாக,

"காசிக்குப் போனதுண்டு - நான்
கைவிளக்கைத் தொட்டதுண்டு
கைவிளக்கைத் தொட்டபாவம் - என்
கணவனுக்குப் பட்டம்மா!

மதுரைக்குப் போனதுண்டு - நான்
மனிவிளக்கைத் தொட்டதுண்டு
மனிவிளக்கைத் தொட்டபாவம் - என்
மன்னவனைப் பட்டம்மா!" (கி. வா. ஜகந்நாதன், 1985 : 282. 283)

என்னும் ஒப்பாரிப் பாடற்பகுதியில், கைவிளக்கைத் தொட்டதுண்டு, கைவிளக்கைத் தொட்டபாவம்; மனிவிளக்கைத் தொட்டதுண்டு, மனிவிளக்கைத் தொட்டபாவம் என்னும் அடிகள் முறையே திருப்புரையாக வந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. இவ்வுத்தி, திருமந்திரத்தில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, பேசுபொருள் சார்ந்த ஒரு சொற்றொடர், பாடலடிகளில் அடுத்தடுத்து மீண்டு வருகின்றது. சான்றாக,

"தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி
மாறிக் கிடக்கும் வகைஅறிவார் இல்லை
மாறிக் கிடக்கும் வகைஅறி வாளர்க்கு
உறிக் கிடந்ததுள்ள உள்ளன்பு தானே" (திருமந். 2867)

என்னும் பாடலில் இரண்டு மற்றும் முன்றாம் அடிகள் திருப்புரையாக அமைகின்றன. இதனை இடைமடக்கு என யாப்பருங்கலக் காரிகை (36) சுட்டும்.

தொகைக்குறிப்பும் உருவகமும்

பேசுபொருளுக்குறிய தொகைக்குறிப்புகளைப் பழுப்புவர்கள் ஆங்காங்கு விட்டுச்செல்வர். அவற்றுக்குறிய விரிவை வாசகர்கள் கண்டுணராவிட்டால் பொருள்கோடல் முற்றுப்பெறாது. இதனால்தான் மொழியின் குறிப்புப்பொருட் கூறுகளைப் பட்டியலிட்ட பவணந்தியார், தொகை என்பதையும் அடக்கிக் கூறுகின்றார் (நன். 269). இதன் இலக்கியப் பயிலவு தொன்மையானது என்பதற்கு,

"உரன்என்னும் தோட்டியான் ஓர்ஜுந்தும் காப்பான்
வரன்என்னும் வைப்பிற்குள் வித்து" (குறள் - 24)

போன்ற வள்ளுவர் வாக்கே பதச்சோறு. இங்குத் திண்மை என்னும் தோட்டியால் கட்டுப்படுத்தற்கு உரியவைக ஜம்பொறிகளும், தொகைக்குறிப்பில், ஏகதேசமாக (ஒருபடை) உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்படி ஜம்பொறிகளைத் தொகைக்குறிப்பில் உருவகப்படுத்திக் கூறும் போக்குத் திருமந்திரத்திலும் பிற சித்தர் பாடல்களிலும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது.

"பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஜுந்து என்று
மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துக் தீரிவன
மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினால்
பார்ப்பான் பசஜுந்தும் பாலாச் சொறியுமே" (திருமந். 2883)

என்னும் திருமந்திரப் பாடலில், பார்ப்பான் = ஆன்மா; பாற்பசுகள் ஜுந்து = ஜம்பொறிகள்; வெறித்துத் தீரிதல் = புலன்களில் போதல்; மேய்ப்பார் = சிவம்; பாலாச் சொறிதல் = பேரின்பம் தருதல் என்னும் அடிப்படையில் குறிப்புப்பொருள் பொதிந்துள்ளது.

"ஓன்பது வாயில்கொள் கோட்டை என் டே ஆதில்
உ ஸ்ளோ நிலைக்காரர் அஞ்சு பேராம்
அன்புட னேபரி காரர்கள் ஆழுபேர்
அடக்கம் தானடி வாலைப் பெண்ணே" (மீ.ப.சோமசுந்தரம், 2009: 272)

"பட்டனத்தை ஆனுகின்ற பஞ்சவர்கள் ராசாக்கள்
விட்டுப் பிரயாமல் வீரியங்கள் தாம்பேசி
விட்டுப் பிரிந்தவரே வேறு படுங்காலம்
பட்டமும் தான்பரிபோய் என்கண்ணம்மா
படைமன்றர் மாண்டது என்ன" (மேலது, ப.296)

என்பவை முறையே கொங்கண சித்தர் மற்றும் அழகனிச் சித்தர் பாடல்கள். இவற்றுள் உடல் மற்றும் ஜம்பொறி குறித்த உருவகங்கள், தொகைக்குறிப்பு மொழியாக இடம்பெற்றுள்ளன. (ஓன்பது வாயில்கொள் கோட்டை = ஓன்பது துளை கொண்ட உடல்; நிலைக்காரர் அஞ்சு பேர் = ஜம்பொறிகள்; பரிகாரர்கள் ஆழு பேர் = ஆதாரங்கள் ஆழு; பட்டனம் = உடல்; பஞ்சவர்கள் ராசாக்கள் = ஜம்பொறிகள்)

சித்தரியக் குறியியல் ஆய்வுக்களம்

கி.பி. ஆறுாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலான கால இடைவெளியில் சைவ சமயத்தின் ஒரு கிளையாகச் சித்தர் மரபு நிலவியதை உணரமுடிகின்றது (வீ.அரசு,2012:4). இதில் பற்பல குறியீடுகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றைச் சித்தர்களின் பரிபாலை (குழுங்குறி) என்பர். இத்தகு சித்தர் குறியீடுகளைத் தொகுத்து இரா. மாணிக்கவாசகம், 'பதினெண் சித்தர்கள் பரிபாலை அகராதி' (1982 மு.ப.) என்னும் பெயரில் 327 பக்கங்களில் ஒரு நூலை எழுதியுள்ளார். இது இத்துறை சார்ந்த

ஆய்விற்கு ஒரு முன்னோட்டப் பணி. இதனைச் சீராய்ந்து பார்த்துச் செப்பனிட்டு வளர்ப்பதும், நவீனமுறையில் ஆய்விற்கு உட்படுத்துவதும் சித்தர் இலக்கியப் பரப்பிற்குப் புத்தொளியைத் தரும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்குலகில் நவீன அமைப்பியத்துடன் (Structuralism), நவீன குறியியலும் (Semiotics / Semiology) வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. உள்ப்பகுப்பாய்வு, மொழியியல், மானுடவியல் போன்ற துறைகளில் முறையே சிக்மண்ட பிராய்ட் (1856 - 1939), ஃபெர்தினெண்ட் தெ சகுர் (1857 - 1913), கிளாட் லெவி-ஸ்ட்ராஸ் (1908 - 2009) போன்றோர் குறியியலைச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்திய / வளர்த்தெடுத்த பெருமக்கள். அவ்வகையில் தமிழ்ச்சித்தர்களின் பாடல்களையும் குறியியல் நோக்கில் ஆராய்வது பல தத்துவ, சமய மற்றும் சமூக மறைபொருளை வெளிக்கொணர தவறம்.

சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் ஆன்மா என்பது பல இடங்களில் பகவாக உருவகம் செய்யப்படுகின்றது. குதிரை, பிராணனுக்குக் (முச்சக்காற்றுக்கு) குறியிடாக்கப்படுகின்றது. மலர் / பூ என்பது சகசிர தளத்தைக் (சகஸ்ராம) குறிக்கின்றது. விளைச்சல், பால், கனி, இரை போன்ற விளைபொருட் பண்டங்கள் ஆன்மப்பயன்களுக்கான குறியிடுகளாகக் காட்டப்படுகின்றன. உயர், கரை போன்றவை முக்கியமாக அடையாளமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இவற்றை விரிவான நிலையில் ஆராய இடமுண்டு.

குறிப்புதுவிநால்கள், தளங்கள், ககவலாளர்கள்

- ❖ அரசு. வீ., 2012 (மு.ப.), சித்தர் மரபு : நவீன சித்து விளையாட்டுகள், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.
- ❖ சென்னை.
- ❖ குருசாமி, மரா.போ., 1980 (மு.ப.), தமிழ் நால்களில் குறிப்புப்பொருள், நரேந்திரசிவம் பதிப்பகம், கோவை.
- ❖ கைலாசபதி, க., 2006 (மு.ப.), தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை, குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை.
- ❖ கெளமார்ஸ்வரி, எஸ். (ப.ஆ.), 2002 (மு.ப.), திருக்குறள் பரிமேலமகர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- ❖ சிங்காரவேலன், சோ. (உ.ஆ.), 1998 (மு.ப.), தொல்காப்பியம், சைவசித்தாந்த நாற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- ❖ சோமசுந்தரம், மீ.ப., 2009 (மு.ப.), சித்தர் இலக்கியம் - 6, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைநகர்.
- ❖ தட்சிணாமுரத்தி, அ. (உ.ஆ.), 2004 (மு.ப.), ஜங்குறுநாறு, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- ❖ தமிழவன், 2008 (இடப.), அமைப்பியலும் அதன் பிறகும், அடையாளம் பதிப்பகம், புத்தாநத்தம்.
- ❖ நோயல் ஜோசப் இருதயராஜ், 2013 (மு.ப.), கோட்பாட்டு விமர்சன யுகம் விமர்சனக் கோட்பாட்டு யுகம், அடையாளம் பதிப்பகம், புத்தாநத்தம்.
- ❖ மாணிக்கம், அ. (உ.ஆ.), 2003 (ஆப.ப.), திருமந்திரம் மூலமும் உரையும் முன்றாம் தொகுதி, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
- ❖ மாணிக்கவாசகம், இரா., 1995 (மு.ப.), பதினெண் சித்தர்கள் பரிபாட்டு அகாதி, திருமகள் நிலையம், சென்னை.
- ❖ விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ.), 2007 (மு.அ.), கலித்தொகை, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- ❖ வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு. (ப. ஆ.), 1969 (வி. இ.), சைவசித்தாந்த நாற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- ❖ ஜகந்தாதன், கி. வா. (தொ. ஆ.), 1958 (வி. இ.), மலையருவி, தஞ்சை சுரஸ்வதி மகால் நூல் நிலையம், தஞ்சாவூர்.
- ❖ www.thamaraiikulam-theeni.blogspot.com
- ❖ www.varalaaru.com
- ❖ வி. ரெந்தில் ராணி, தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பூர்வைகளாஷ் மகளிர் கல்லூரி, தலைவாசல், ரேலம்.
- ❖ அ. பாலகிருஷ்ணன், தமிழாசிரியர், ஆர்.வி. மேனிலைப் பள்ளி, நறிப்பள்ளி, அரூர், தர்மபுரி.
- ❖ இரா. சுப்பிரமணியன், வெற்றிலை விவசாயி, மீனாட்சிபுரம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
- ❖ சென்னை.